

τῷ τέλει εἰς πλούσιον καὶ εἰς τὸν Ἀάζα-
ρον. 1043.

Ν Ο Θ Α

Ὅτι οὐ χρὴ εὐτραπελίζειν τὸν ἀσκητὴν. 1053.

Περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. 1059.

Θεοδώρου τοῦ ἐκ πεσόντος ἀντίγραμμα πρὸς τὸν
ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ οἰκουμενι-
κὸν διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστο-
μον. 1063.

Περὶ ἱερωσύνης λόγος ἑβδομος. 1067.

Λόγος, ὅτι χρὴ τὸν Χριστοῦ μαθητὴν ἥπιον εἶ-
ναι, καὶ μὴ ταχέως ὀργίζεσθαι. 1069.

Ὁμιλία, ὅτι ἐπίπλαστον σχῆμα καὶ μὴ ἀληθές

φεύγειν χρὴ. 1073.

Λόγος πρὸς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας καὶ αἵρε-
τικούς· καὶ εἰς τὸ, ἀ' Ἐκλήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς
γάμον». 1075.

Λόγος πάνυ ὠφέλιμος περὶ πίστεως, καὶ εἰς
τὸν περὶ φύσεως νόμον, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος. 1081.

Περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος. 1087.

* Ἐκλογαὶ σημειώσεων διαφόρων Σχολιαστῶν
εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου· λατινιστί. 1097.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς τόμοις 47
καὶ 48. λατινιστί. 1129.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ καὶ Β'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 49 ΜΕΡΟΣ Α',

(Τόμος Β'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ἀνδριάντας ΚΑ'
λεχθεῖσαι ἐν Ἀντιοχείᾳ. 15-222.

Α'. Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Ἀντιοχείᾳ, πρεσβυτέρου
αὐτοῦ ὑπάρχοντος, ἐν τῇ παλαιᾷ Ἐκκλη-
σίᾳ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου «Οἶνω
ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς
πυκνάς σου ἀσθενείας». 15.

Β'. Περὶ τῆς συμβάσεως συμφορᾶς ἐν τῇ πό-
λει, ἐπὶ τῇ ἀταξίᾳ τῆς καταστροφῆς τῶν
ἀνδριάντων τοῦ Θεοδοσίου τοῦ εὐσεβοῦς
Βασιλέως τοῦ μεγάλου· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν
τοῦ Ἀποστόλου «Τοὺς πλουσίους παράγ-
γελλε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι μὴ ὑψηλοφρονεῖν»·
καὶ κατὰ πλεονεξίας. 33.

Γ'. Εἰς τὴν ἀποδημίαν τοῦ ἐπισκόπου Φλα-
βιανοῦ, ὑπὲρ τῆς πόλεως πρὸς τὸν βασι-
λέα πρεσβευομένου· καὶ τίς ἐστὶν ἡ ἀλη-
θὴς νηστεία, καὶ ὅτι τοῦ φαγεῖν ἀνθρώ-
πινον σῶμα τὸ κατηγορεῖται χειρόν, καὶ
περὶ τῶν διὰ τὴν στάσιν σφαγέντων, καὶ
πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι πολλοὶ τῶν
ἀναιτίων ἐάλωσαν. 47.

Δ'. Παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ καρτε-
ρίας καὶ ὑπομονῆς ἐκ παραδειγμάτων τοῦ

τε Ἰωβ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν· καὶ περὶ
τῆς τῶν ὄρκων ἀποχῆς. 59.

Ε'. Ἐτι παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ τοῦ
φέρειν γενναίως τὴν ἐπικειμένην ἀπειλήν,
ἔχοντα παραδείγματα ἐκ τῶν συμβάντων
τῷ τε Ἰωβ καὶ τοῖς Νινευίταις· καὶ ὅτι
οὐ χρὴ δεδιέναι τὸν θάνατον, ἀλλὰ τὴν
ἁμαρτίαν· καὶ τί τὸ κακῶς ἀποθανεῖν·
καὶ περὶ τοῦ μετὰ πάσης σπουδῆς φεύ-
γειν τοὺς ὄρκους· καὶ εἰς τὸν σεισμόν. 67.

Σ'. Ὅτι χρήσιμος ὁ τῶν ἀρχόντων φόβος, καὶ
διήγησις τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάντων
τοῖς τὴν ἀγγελίαν τῆς στάσεως τῷ Βασι-
λεῖ ἀναφέρουσι, καὶ ὅτι ὁ ἀδίκως τι πά-
σχων καὶ εὐχαριστῶν τῷ συγχωροῦντι Θεῷ,
ἴσος ἐστὶ τοῦ διὰ τὸν Θεὸν τὰ αὐτὰ πά-
σχοντος· καὶ τὰ παραδείγματα πάλιν ἐκ
τῶν τριῶν παιδῶν καὶ τῆς Βαβυλωνίας
καμίνου, καὶ περὶ τῆς τῶν ὄρκων ἀπο-
χῆς. 81.

Ζ'. Ὅτι τὸ τῆς λύπης πάθος καὶ ἁμαρτίας
ἀναίρεσιν μόνον χρήσιμον· καὶ εἰς τὸ, ἀ' Ἐν
ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· καὶ ὅτι μεγίστης παρακλήσεως